

ABDIÁS KÖNYVE

- Kiss György -

Bevezetés

Három kispróféta idegen nemzetek ellen prófétál, Abdiás Edóm ellen, Náhúm Asszíria ellen, Habakuk pedig a káldeusok ellen. A többi prófétától eltérően ezek a próféták írásaikban alig említenek meg más népeket.

Népüket azért intik vagy buzdítják, hogy más népekkel állítják szembe, vagy hasonlítják össze őket.

A keletkezés ideje

Az Ószövetség legrövidebb könyve Abdiás könyve, mely mindössze egy fejezetből áll. Írójának csak a nevét ismerjük, a nevén kívül semmi mást nem tudunk a prófétáról.

A könyv szerzetési idejét némelyek a fogság előtti időre, mások a fogság utáni 5. századra teszik. A könyvet magát is egyes kutatók egy prófétai személyiség munkájának, mások átokmondások gyűjteményének tartják.

A könyv keletkezési idejét Jeruzsálem eleste és a zsidó népnek a babiloni fogságba hurcolása idejére teszik (**Kr.e. 587**), amikor is Edóm népe kárörvendve fogadta a rokonnép pusztulását.

A könyv vázlata

1. Edóm biztos helyzete	1-9 vers
2. Jeruzsálem balsorsa	10-14 vers
3. Edóm végzete	15-16 vers
4. Izrael győzelme Edóm felett	7-21 vers

A könyv témája

Edóm büszkesége

Bevehetetlen sziklavárukban az edómiak magabiztosan éltek, úgy gondolták, hogy soha senki nem fogja tudni bevenni a várukat. Saját bölcsességükkel is nagyra voltak. Hiába ringatták magukat hamis biztonságérzetbe, isteni megaláztatás várt rájuk.

Edómot a szövetségesei fosztják ki, akik ismerik a rejtett kincseiket, és edómot sem hatalma, sem bölcsessége nem menthette meg (1-9).

Edóm ítélete

A prófécia nem más, mint egy nép, Edom elleni ítélethirdetés, annak büszkesége és bűnei miatt. Ez az Izráellel rokon nép (Ézsau leszármazottai) mindig ellenséges érzületet tanúsított a választott néppel szemben.

A babiloni háború idején, mint csatlós nép, a babiloni seregek nyomában járt és fosztogatta a leigázott Izráelt. Abdiás jövendölése háborús veszedelmet jósol Edomra, aki megissza a harag poharát, és eltűnik, mintha soha nem lett volna (15-16).

Izrael felmagasztalása

Ezzel szemben Sion hegyén menedék lesz, amíg Edóm elvész, addig Izrael az Úr uralkodása alatt saját országuk földjén biztonságban megmaradnak, a délen levő Negebtől az északi Sareptáig. Még a Szeferadban levő foglyok is visszatérnek, hogy birtokba vegyék a városokat. Az egykor gögös Ézsau hegye fölött a Sion hegye uralkodik (17-21).

Párhuzam

Van a könyvnek egy érdekessége: az első 9 vers erős hasonlóságot mutat a **Jeremiás** próféta könyvében található Edom elleni jövendölés kitételeivel (**Jer.49:7-22**).

Kérdés, melyik forma az eredeti, vagy esetleg nem szerkesztettek-e bele mindkét jövendölésbe közszájon forgó átokmondásokat. Annak alapján, hogy az abdiási mondás kerekesebb, formásabb, úgy vélik, hogy ez az eredeti és ennek alapján került bele a jeremiási könyvbe.

A könyv aktuális üzenete

A büszkeség és kevélység bűne

Bevezetés

Ha úgy gondolod, hogy téged ez a téma nem érint, mert alázatos vagy, akkor lehet, hogy már be is vagy csapva, mert ez a bűn mindenkit támad, és résen kell lenni!

Ha úgy gondolod, hogy téged nem csaphat be az ördög, akkor máris becsapott!

De ha tényleg alázatos vagy, akkor is jó, ha alázatosan meghallgatod ezt a tanítást, mintegy preventív jelleggel.

TMK műhely: régen voltak ilyenek, tervszerű megelőző karbantartás, ez nagyon fontos szellemileg is!

Minden rossznak a gyökere a pénz szerelme az Ige szerint. Én ehhez hozzátenném, hogy minden rossznak a gyökere a büszkeség! Miért?

Azért, mert a büszke ember nem fogad el tanácsot, feddést, intést, korrekciót, megy a maga feje után, tele van öngigazsággal, kiszolgáltatja magát hitető, megtévesztő szellemeknek, ilyeneket láttam már eleget a múltban. Pedig csak egy szívbeli, őszinte bűnbánat és bocsánatkérés kellene, de a büszke ember képtelen erre

Nem nyitott a megtérésre, megtérés nélkül pedig el fog kárhozni!

Az öngigazságnak a büszkeség a forrása, sajnos rengeteg hívő ember is öngigaz, komolyan azt hiszi, hogy nem bűnös, nincsenek bűnei, ő aztán nem vétkezett, ő szent, sérthetetlen és fedhetetlen!

Inkább feddhetetlen, azaz nem lehet feddeni, inteni, tanácsolni, mert nem veszi be az intést!

Ha valaki öngigaz, és általánosságban azt mondja, hogy nincsen bűne, az önmagát csalja meg, és máris hitetés alatt van!

Az ördög azokat tudja becsapni, akik már elindultak az önbecsapás útján, először magát csapja be az ember, utána az ördög fogja becsapni! Mik a legnagyobb önbecsapások az Ige alapján?

A három legnagyobb önbecsapás

1, Az öngigazság

1Jn. 1,8

Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűnünk, önmagunkat csaljuk meg, és nincs meg bennünk az igazság.

Tehát amikor egy hívő általánosságban azt mondja, hogy nincsen bűn benne, ez már megcsalattatás!

Amikor pedig egy hívő a nyilvánvaló bűne ellenére mondja azt, hogy nem vétkezett, ugyanezt mondhatjuk el róla, vagyis megtévesztő szellemek befolyása alá került.

A megtévesztő szellem pedig el fogja altatni a lelkiismeretét, és legálissá fogja tenni számára a bűnnek és halálnak útját, csak nevetni fog a figyelmeztetéseken! Az ilyen ember menthetetlen!

Csak nagyon komoly bűnbánat és megtérés által tud megszabadulni, és ismét józanul gondolkodni!

2, Az Ige pusztá hallgatása

Jak 1:22

Az igének pedig megtartói legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.

Aki csak hallgatója az Igének, az önmagát csalja meg, és kiszolgáltatja magát hitető szellemeknek! Ez nem azt jelenti, hogy ne hallgasd az Igét, hanem azt, hogy lépj tovább, és ültessd át a gyakorlatba, cselekedd az Igét, engedelmeskedj annak!

Az ismeret önmagában felfuvalkodottá teszi az embert, ezért van annyi büszke és arrogáns ember az Egyházban, mert csak a fejüket tömik, de csak keveset cselekednek meg belőle!

Egy példázatban Jézus kétféle hívőről beszél, okosról és bolondról. Az okos ember hallja az igét és cselekszi, ez kősziklára építi a házát, és nem omlik össze, amikor jönnek az élet viharai és megpróbáltatásai.

A bolond ember is hallja az igét, de nem cselekszi azt, így homokra épít, és összeomlik, elpusztul a szellemi háza, amikor jönnek az élet viharai és megpróbáltatásai.

Ház maga a hívő, hiszen az Ige mondja, hogy épüljétek fel szellemi házzá!

Vihar, árvíz, szél mindig jönni fog, ezek a nehézségek, gondok, üldözések, problémák, gyötrések, ezek a hívőket is érik.

Figyelem! Nem mindenki megy be a Mennyek Országába, aki azt mondja: Uram, Uram, hanem aki cselekszi a mennyei Atya akaratát!

3, A szeretetlenség

1Ján 4:20

Ha azt mondja valaki, hogy: Szeretem az Istent, és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az: mert aki nem szereti a maga atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit nem lát?

Az kevés, ha valaki csak mondja, hogy szereti Istent. Ha valaki valóban szereti Istent, akkor szereti azokat is, akik Istentől születtek! Aki nem szereti a testvérét, akit lát, az nem szeretheti Istent sem, akit nem lát. Ez ilyen egyszerű!

Messziről, távolról viszont nem lehet szeretni a testvéredet, csak személyesen, cselekedettel és valósággal. Mégis sokan abban a csapdában élnek, hogy úgy gondolják, hogy szeretik az Urat, és jó az Úrral való közösségük, a nélkül, hogy közösségben lennének a testvéreikkel, és szeretnék a testvéreiket!

Nem mondhatja senki, hogy a Krisztust, a Fejet szereti, és Ővele közösségben van, ha a Krisztus Testét nem szereti és nincsen közösségben vele! Ugyanis nem lehet részekre szedni a Krisztust, ha közösségben vagyunk a Fejjel, az Úrral, akkor közösségben kell lennünk a látható Testével is! Ha ez nem történik meg, akkor ott ellentmondás, hazugság van!

Aki nincs közösségben az Egyházzal, a Krisztus Testével és az azt alkotó tagokkal, a testvérekkel, az nem is szeretheti a testvéreit!

A magányos kereszténység ellentmondás! Ugyanúgy, ahogy az egy személyes házasság is az! A kereszténység lényege a közösség, a koinónia! A közösség az igazi egység végeredménye!

A címben szereplő szavak szinoním fogalmak, és ugyanazt a negatív szellemi állapotot jelentik, aminek a lényege az, hogy valaki többnek gondolja magát, mint ami, többnek gondolja magát másoknál, lenézi a többi embert vagy a testvéreit.

Ennek az énközpontúság a gyökere, vissza lehet vezetni az egoizmusra, önzésre, az én felemelésére!

A legnagyobb hitetés

2Tim 3:1-5

Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állanak be. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok, Szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmozók, mértékletlenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői. Árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői. Kiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét. És ezeket kerüld.

Az utolsó időkről szóló legegységesebb prófécia Pál apostol mondta el a Szentlélek által az akkor élő emberek szellemi állapotáról.

Magukat szeretők, vagyis önzők, egoisták, felfuvalkodottak és büszkék lesznek az emberek, akik inkább a gyönyöröket szeretik, mint Istent!

Én-központú kereszténység?

Az utolsó idők hívőinek is meg kell harcolniuk a hit harcát, a kísértés abban nyilvánul meg, hogy sok ismeretre eljutnak, működnek a Szentlélek ajándékai, jelek, csodák történnek, anyagilag is áldás alá kerülnek, és közben könnyen langyossá válhatnak. Ugyanúgy kihuny a tűz, a szeretet, mint bármely előbbi egyházban és játékká, öncélúvá válik az egész.

Csak azért megyek gyülekezetbe, azért dicsérem Istent, hogy jól érzem magam, és áldást nyerjek! Ez nagyon rossz motiváció, az énközpontú, önző emberek gondolkodnak így, a hívőknek éppen ellenkezőleg le kell tenniük az életüket, a saját akaratukat Isten kezébe!

Ez a legnagyobb hitetés, a magukat szerető, önző és felfuvalkodott, büszke hívők, az énközpontú kereszténység, de ez önmagában ellentmondás! Hiszen a keresztény szó azt jelenti, hogy Krisztusközpontú, tehát az előző megfogalmazás jelentése énközpontú Krisztusközpontú!

Az új embertípus

Ilyen nincsen, vagy énközpontúak vagyunk, vagy Krisztusközpontúak, a kettő együtt nem lehetséges! Az utolsó idők ideológusai és hívői mégis megpróbálják a lehetetlent, kialakítani egy új embertípust, az énközpontú keresztényt!

Én-központú keresztény tehát nem létezik, csak én-központú nem keresztény, mert a keresztény Krisztus-központú, vagyis nem lehet én-központú Krisztus-központú egyszerre! Ez az ördög legnagyobb becsapása, és ezt a hitetést az utolsó időkre tartogatta!

A hívő ember legfontosabb ismérve, hogy krisztusközpontú, azt mondja, hogy ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd Atyám!

A büszkeség eredete

Miért mondtam még az elején, hogy a büszkeség minden rossz gyökere?

Egyfelől tehát azért, mert a büszke ember nem akar megtérni, megtérés nélkül pedig el fog veszni!

Másfelől azért, mert a büszkeség volt az első bűn, ami bejött a világba, nem egy emberen keresztül, hanem egy angyalon keresztül.

Ésa. 14,12-15

Miként estél alá az égről fényes csillag, hajnal fia! Levágattál a földre, a ki népeken tapostál! Holott te ezt mondád szívedben: Az égbe megyek fel, az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a gyülekezet hegyén messze északon. Felibök hágok a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magasságozhoz. Pedig a sírba szállsz alá, sírgödör mélységébe!

Ez. 28,15-17

Feddhetetlen életű voltál teremtésed napjától fogva, míg álnokság nem lett található benned. A nagyarányú kereskedés közben megteltél erőszakkal, és vétkes lettél. Azért száműztelek az Isten hegyéről, és elkergetett az oltalmazó kerúb a tüzes kövek közül. Szépségedben felfuvalkodtál, rosszra használtad bölcsességedet a fényűzés kedvéért. Ledobtalak a földre, látványossággá tettelek a királyok számára.

A bűn eredete, az első bűn:

Fényes csillag, fényhordozó, Lucifer: a Sátán Luciferként indult, ő volt a dicséret vezetője a mennyben, ő továbbította az angyalok imádatát Isten trónja felé, a legszebb, legerősebb angyal volt, szépségében felfuvalkodott

Hasonló leszek a Magassághoz, az égbe megyek fel: ez már a felfuvalkodott szívének a gondolata, Isten pozícióját kívánta meg magának. Istenhez hasonlóvá akart válni, megkívánta az uralmat és az imádást a maga számára. Amikor ez a terve nem sikerült, akkor az angyalok egy harmadát fellázította Isten ellen, és egyre gonoszabbá vált.

Sátáná vált, Vádló, Ellenség, Ellenfél: ma is leghőbb vágya, hogy az embereket megtévessze, és hamis vallások, kultuszok, bálványimádás által önmaga imáadására bírja őket. Ezt elég jó eredménnyel el is tudja érni!

A sorsa a kénkövel égő tűz tavában fog végződni, ami a második halál, a büszkeségnek, felfuvalkodásnak mindig halál a vége, ha nincs megtérés

Tehát a bűn eredete a büszkeség! A büszkeség mögött mindig az ördög áll, démonok erősítik ezt a bűnt az emberekben

Miről lehet felismerni?

Máté 7:20

Azért az ő gyümölcsseikről ismeritek meg őket.

A büszkeség jelei

- 1, Nem fogad el tanácsot, intést, feddést, korrekciót
- 2, Engedetlen, lázadó, nem fogad szót
- 3, Tekintély ellenesség jellemzi
- 4, Állandóan kritizál, zúgolódik,
- 5, Mindent jobban tud, mindenről van kijelentése, azt mondta az Úr!
- 6, Nagyfokú öniség és arrogancia jellemzi
- 7, Szeretetlen és hálátlanság jellemzi a kapcsolataiban
- 8, Rombolja az egységet
- 9, Lenézi a testvéreit
- 10, Magát különbnek tartja másoknál

Máté 12:37

Mert a te beszédeidből ismertetel igaznak, és a te beszédeidből ismertetel hamisnak.

Tudjuk, hogy a szív teljességéből szól a száj, a büszke és felfuvalkodott ember is felismerhető tehát nemcsak a gyümölcsseiről, hanem a beszédéről is.

Mit mond a büszke ember?

1Sám 25:10

Nábál pedig felele a Dávid szolgáinak, és monda: Kicsoda Dávid és kicsoda Isainak fia? Mai napság sok [olyan] szolga van, akik elszöknek uraiktól. Vegyem azért kenyéremet és vizemet és az én levágott marhám, amelyet nyíróimnak levágattam, hogy olyan embereknek adjam, akikről azt sem tudom, hova valók?

Büszke, lenéző, kemény, arrogáns szív és beszéd, amit Nábál szólt Dávidról, az Úr felkentjéről! A felesége jól mondta róla, hogy amilyen a neve, Bolond, olyan ő maga is!

Egyébként két héttel sem élte túl ezeket a fennhéjázó, arrogáns és büszke szavakat, amiket az Úr szolgájáról szólt. Veszélyes dolog az Isten embereit szidalmazni!

Jel 3:17

Mivel ezt mondd: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen:

A büszke és felfuvalkodott hívő tipikus szavai ezek: a mi gyűlünk a legjobb, a mi pásztorunknak van a legnagyobb kenete, nálunk van a legjobb tanítás, egyáltalán semmire és senkire nincsen szükségünk, igazából az Úrra sem!

Döbbenetes, de az utolsó idők gyülekezeteiről van szó itt, és az ilyen gyülekezetben nincsen jelen Jézus, hanem az ajtó előtt zörget! Ez nagyon gáz!

Az ajándékok

Tehát, mint láttuk, ebből a két forrásból, a gyümölcsökről és a beszédről lehet felismerni, hogy valaki az Úr szolgálja-e vagy sem! Gyakran a hívők mégsem erre a két mutatóra figyelnek, hanem az ajándékokra és a manifesztációkra! Ez nagy hiba!

Az ajándékok megléte vagy működése nem bizonyítja a használójának a jellemét, szentségét, a szellemi állapotát, az érettségét, az elhívását, a szolgálati ajándék voltát stb., legfeljebb azt, hogy kapott az Úrtól valamilyen ajándékot, és azt használja is hit által.

Nem az ajándékok ellen beszélek, félreértés ne essék, hanem arról, hogy a gyümölcsök megléte üdvösség kérdése, az ajándékok működése pedig nem az!

Sokszor a hívők nem tudnak különbséget tenni a Szentlélek ajándékai és a szolgálati ajándékok között, vagy is, ha valakiben működik valamilyen ajándék vagy erő, például a gyógyítás ajándéka, akkor kontroll nélkül követik, elfogadják pásztoruknak, és szerintük csak jó dolgokat taníthat az illető. Ez tévedés!

Attól senki nem lesz pásztor vagy tanító, mert megkapta a gyógyítások ajándékát, attól senki nem lesz próféta vagy evangélista, hogy működik nála a nyelvek magyarázata, ezt meg kell érteni!

Isten ajándékai amúgy visszavonhatatlanok, akkor is működnek egy jó ideig, ha egyébként az ember már nem az Úr akaratában jár, téves dolgokat hirdet, vagy éppenséggel bűnben él!

Máté 7:22-23

Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram! Uram! nem a te nevedben profétáltunk-e, és nem a te nevedben üztünk-e ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor vallást teszek majd nekik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők.

Sok tévéprédikátor évekig látszólag sikeres szolgálatot vitt, pedig utóbb kiderült, hogy már évek óta prostituáltakkal szórakozott, vagy elsikkasztott egy csomó pénzt! Ilyenekről szól a fenti ige. **Az embereket** be lehet csapni, de Istent nem lehet megcsúfolni, amit vet az ember, azt fogja aratni!

Mid van, amit nem kaptál?

Gyakran maguk az ajándékkal rendelkező emberek építenek fel maguknak egy szolgálatot, vagy pozíciót pusztán haszonlesésből vagy karriervágyból! Ilyeneknek szól az alábbi ige:

1Kor 4:6-7

Ezeket pedig, atyámfiai, példában szabtam magamra és Apollósra ti értetek, hogy rajtunk tanuljátok meg, hogy annak felette ami írva van, nem kell bölcselkedni; hogy senki se fuvalkodjék fel az egyikért a másik ellen. Mert kicsoda különböztet meg téged? Mid van

ugyanis, amit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekedel, mintha nem kaptad volna?

Senki se bölcselkedjen felettébb, és senki se fuvalkodjon fel, ez az Isten akarata a hívők felé! Mert kicsoda különböztet meg téged, mid van, amit nem kaptál, ha pedig kaptad, mit dicsekedsz vele, mintha nem kaptad volna?

Ez gyerekes viselkedés, a gyerekek szoktak versengeni, hogy ki mit kapott Karácsonyra. Régen ez így hangzott: én labdát, én biciklit, és vasutat, ma inkább így hangzik: én okostelefont, és tabletet, én laptopot, és ezzel dicsekednek.

De el kell hagynunk a gyermekekhez illő dolgokat, és fel kell nőnünk szellemileg, el kell jutni az érett férfiúságra, a Krisztussal ékeskedő kornak a mértékére, ahol nincsen dicsekedés, versengés, büszkeség, hanem alázat, és legfőképpen mindenben Krisztus!

Konfliktusok kezelése

A büszke ember képtelen megalázni magát és bocsánatot kérni, ezért állandó konfliktusokban él, és képtelen rendezni ezeket a konfliktusokat.

Ha valaki vétkezik ellened, akkor igei módon kezeld a helyzetet, sokan teljesen emberi, humanista módon állnak a dolgokhoz!

Bocsáss meg neki, mert ezzel magaddal teszel jót, de a kapcsolat bármilyen szintű helyreállításához már a másik fél is szükséges, hogy bűnbánatot tartson és bocsánatot kérjen. Ekkor sem evidencia, hogy minden úgy lesz, mint régen, de legalább rendeződik a helyzet.

Ha szükséges, amennyiben vétkeztél, akkor pedig kérjél bocsánatot, hiszen az Ige is azt mondja, hogy ha a testvérednek panasza van ellened, akkor menj el, békülj meg vele, és azután vidd fel az ajándékokat vagy áldozatodat az Istennek!

Ézs. 26,10

Ha a bűnös kegyelmet kap, nem tanul igazságot. Becsületes országban is álnokul él, és nem nézi az ÚR fenségét.

Mit jelent ez az ige? Azt, hogy ha a bűnös, vétkező ember bűnbánat és megtérés nélkül kegyelmet kap, azaz úgy tesznek, mintha semmi nem történt volna, akkor nem tanul igazságot, és csak növeljük a büszkeségét, arroganciáját és önigazságát!

Ennek az lesz a következménye, hogy tovább folytatja a bűnös életmódját, és nem fog megtérni! Sőt, mivel mások felmentik, ő is felmenti saját magát, és ez csak erősíti a büszkeségét és önigazságát! Ezért nem szabad humanista módon hozzáállni az ilyen emberekhez!

Fátylat a múltra: ez jól hangzik, de tudni kell, hogy az idő önmagában semmit nem old meg, ha a szívekben nem történik változás!

Nyilván, ha időközben a bűnös korigál és megtér, akkor az jó dolog, de e nélkül nem változik semmi szellemileg, csak azért, mert közben eltelt tíz vagy húsz év. Ilyenkor ugyanúgy kell viselkedni vele, mint azon a napon, amikor vétkezett ellened!

A tévtanok hirdetői büszke emberek

1Tim. 6,3-4

Ha valaki tévtanokat hirdet, és nem tartja magát a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges beszédéhez és a kegyességhez illő tanításhoz, az felfuvalkodott, és nem tud semmit, hanem a vitatkozás és a szóharc betegségében szenved, amelyből irigység, viszálykodás, istenkáromlás, gonosz gyanúsítás származik.

Tévtanok hirdetőinek a jellemzői azok, hogy felfuvalkodottak, büszkék, szellemi gőg van bennük, ezért is kerülhettek hitetés alá, mert nem fogadták el előtte a tanácsokat, és intéseket!

Úgy gondolják, hogy ők az igazság letéteményesei, nem lehet meggyőzni őket igékkel, mert már van egy prekoncepciójuk, amiket hitető szellemek erősítenek bennük!

Valamint nem tartják magukat Krisztus egészséges beszédeihez, tehát nem kiegyensúlyozottan hirdetik az Igét, megbillen az egyensúly, és téves látások jönnek be

Betegségben szenvednek, a vitatkozás és szóharc betegségében, ezeknek pedig a negatív következményei az irigység, a viszálykodás, az istenkáromlás, a gonosz gyanúsítások.

1Tim 3,6

Újonnan megtért se legyen, nehogy felfuvalkodják, és a sátán sorsára jusson.

Presbiter, gyülekezeti vezető több kritériumnak meg kell, hogy megfeleljen, és érdekes, hogy ezek nagy része jellembeli követelmény!

Ezért mondja az ige, hogy ne legyen szolgálatba állítva újonnan megtért hívő, nehogy felfuvalkodjon, mert a világban természetes a büszkeség, kevélység, de az Egyházban nem lehet tolerálni ezt a bűnt.

A gyülekezetben új ember, de régen megtért se legyen, mert senki nem ismeri, messziről jött ember azt mond, amit akar, kivéve, ha leellenőrizhető és jó referenciák vannak róla az Egyházban!

Pokol: a felfuvalkodott ember a Sátán sorsára fog jutni, amennyiben nem tér meg belőle, és teljességre jut az életében! Ez komoly figyelmeztetés!

A romlás folyamata

Péld. 16,18

Az összeomlást gőg előzi meg, a bukást pedig felfuvalkodottság.

A büszkeség előbb-utóbb olyan negatív spirálba viszi bele az embert, amely lehúzza a mélybe.

A romlás folyamata: a felfuvalkodott szívű ember el fog bukni különböző bűnökben, mert úgy gondolja, hogy ő megteheti azokat büntetlenül, a többi ember fölé helyezi magát, különbnek tartja magát náluk.

Feddhetetlen: mivel büszke, ezért nem fogad el korrekciót, ezért egyre mélyebbre süllyed a bűnben, amely elhatalmasodik az életében.

Belépnek hitető démonok, akik még inkább elhitetik, hogy nem bűn az, amit csinál. Külön jól jön ilyenkor egy egész hamis tanrendszer, amelyeket befogadva eltávolodik az igazságtól, elaltatja a lelkiismeretét és szellemi homály borul rá.

Végül a bukások teljes összeomlást okoznak, a bűn teljességre jut az életében és halált nemz.

Jak 4,6

Annál nagyobb a kegyelem, amelyet ad, ezért mondja: „Az Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak azonban kegyelmet ad”.

Isten a kevélyeknek ellene áll, a büszke, kevély ember hiába imádkozik, hiába böjtöl, vagy tesz bármit, hiába harcol az ördög ellen, mert maga Isten áll ellene! Ez nem túl biztató

helyzet, mert Isten ellen nem lehet harcolni! Szerintem sokan ezért nem jutnak egyről a kettőre, mert maga Isten áll ellenük!

Újra és újra olyan helyzetekbe fog kerülni, ami letörheti a nagy egoját, büszkeségét, de van, aki ezekből sem tanul. Egyedül szívbeli bűnbánat és megtérés által állhat helyre a kapcsolata Istennel

Isten az alázatosoknak ad kegyelmet, az alázat a büszkeség ellentéte, lágy szívű, tanítható, feddhető, beveszi a korrekciót, elfogad tanácsot, hálás szívű, sem többnek, sem kevesebbnek nem tartja magát, mint Isten, nem tartja magát többnek a többiekénél. Az alázatos embernek ad kegyelmet az Úr!

Példázat a büszkeségről

Luk 18:9-14

Némelyeknek pedig, kik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak, és a többieket semmibe sem vették, ezt a példázatot is mondá: Két ember méne fel a templomba imádkozni; az egyik farizeus, és a másik vámszedő. A farizeus megállván, ily módon imádkozék magában: Isten! hálaikat adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek, ragadozók, hamisak, paráznák, vagy mint ím e vámszedő is. Böjtölök kétszer egy héten; dézsmát adok mindenből, amit szerzek. A vámszedő pedig távol állván, még szemeit sem akarja vala az égre emelni, hanem veri vala mellét, mondván: Isten, légy irgalmas nekem bűnösnek! Mondom néktek, ez megigazulva méne alá az ő házához, inkább hogynem amaz: mert valaki felmagasztalja magát, megaláztatik; és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.

A legnagyobb különbség az volt a farizeusok és a többi ember között, hogy a farizeusok bűnösök voltak, de becsapták önmagukat, és igazaknak tartották és látták önmagukat, míg a többi ember is bűnös volt, de ők azoknak is tartották magukat, nem gondolták magukról azt, hogy ők igazak lennének, mint például ez a vámszedő!

A farizeusok lenézték a többi embert, még csak érintkezni sem volt szabad velük, látványosan elkülönültek a számukra tisztátalan emberektől!

Ezért mondta Jézus nekik, hogy nem az fertőzteti meg az embert, ami belémeget, hanem ami kijön belőle! Mert a szívből származnak a gonoszságok és bűnök, és ezek fertőztetik meg az embert!

Aki magát felmagasztalja, aki kevély, gögös, büszke és felfuvalkodott, azt Isten meg fogja alázni, annak maga Isten fog ellene állni, nem az ördög, vagyis imádkozhat reggeltől estig, ha nem tér meg, akkor bajba fog kerülni!

Aki viszont megalázza magát, azt maga Isten fogja felmagasztalni, Ő fogja felemelni a megfelelő időben, nem a hívőnek kell kierőszakolni és megragadni pozíciókat, hanem ahogy a zsoltár mondja: hagyjad az Úrra a te útadat, és bízzál benne, majd Ő teljesíti!

Hallottam már olyan véleményt az Egyházban, hogy ha érvényesülni akarsz, akkor felfelé nyaljál, lefelé tapossál, de nem kell nagy szellemi látás ahhoz, hogy kijelentsük, hogy ez a világi és ördögi érvényesülés útja, nem az Isten útja számunkra!

Dávid király, az alázatos

Zsolt. 131,1-3

Zarándokének. Dávidé. URam, nem fuvalkodik fel a szívem, nem kevély a tekintetem. Nem törekszem arra, ami túl nagy és elérhetetlen nekem. Inkább csitítottam, csendesítettem lelkemet, mint anya a gyermekét. Mint a gyermek, olyan most a lelkem.

Dávid Isten szíve szerint való ember volt. Miért?

Mert alázatos szívű volt, nem fuvalkodott fel a szíve, nem volt kevély a tekintete, a test lámpása a szem, a szem hűen tükrözi, hogy mi van az ember szívében, lelkében, a kevélység, büszkeség is kiül az ember arcára

Nem törekedett elérhetetlen dolgokra, reálisan értékelte az életét, szolgálatát, ezért tudott teljes szívből megtérni, amikor vétkezett. Ha nem lett volna alázatos szíve, akkor hamar elveszett volna.

Sok király kevély volt, jöttek a próféták Isten üzenetével, megtérésre intő beszédével, de nem hallgattak rájuk, sőt börtönbe vetették, vagy megölették őket!

Jézus ezért is fedte a farizeusokat, hogy építgetitek a próféták sírjait, és ezzel bizonyítást tesztek róla, hogy atyáitok ölték meg őket!

Dávid, amikor vétkezett, nem támadt a prófétára, nem mutogatott másra, mint Saul, hanem azonnal mély bűnbánatot tartott, és megtért a bűnéből! Ehhez alázat kellett!

Saul király, a büszke

Saul király ennek éppen az ellenkezője volt! Már a kezdeteknél is látszott, hogy valami nem stimmel, mert álszerűen, álalázatos volt, ez a büszkeség másik oldala. Miért? Mert az ilyen ember is maga körül forog, mint a kevély, az egóját hízlalja, csak a másik végletbe esik bele!

Miből látszott ez Saulnál? Abból, hogy amikor királlyá akarta tenni a népet, akkor nem találták, mert elbújt a csomagok közé!

Később egyértelműen kijött, hogy mi volt Saul szívében, mert egy arrogáns, kemény, büszke emberré vált, aki képtelen volt szót fogadni Istennek, csak részlegesen tudott engedelmessé válni. Meghagyták Agágot, meghagyták a juhok egy részét, akikről Isten azt mondta, hogy pusztítsák el őket.

Én bizonytalan végrehajtottam az Úr parancsát! nagyfokú önigazság jellemezte, már nem tudta reálisan értékelni magát, a cselekedeteit és a helyzetét, mert egy homály jött rá, hiszen az engedetlenség olyan, mint a varázslásnak bűne, szó szerint elvarázsolja, megcsalja, elhiteti az embert!

A részleges engedelmség

Részleges engedelmség: ami könnyű az igéből, azt megteszem, ami nekem nehéz, azt már nem, inkább megmagyarázom. Ez is a büszke ember jellemzője, mert felhatalmazva érzi magát arra, hogy szelektáljon Isten Igéjében!

Jézus is ezért fedte a farizeusokat, akik különbnek tartották magukat másoknál, hogy ami könnyű az igében, az megtartják, például a tizedfizetést, a mi nehezebb, azt elhagyják, például az irgalmasságot és az igaz ítéletet!

Aztán mindig más volt a hibás, nem ő, a filiszteusok feljöttek, ki kérte őket erre, a nép félt és elszéledt, Sámuel késett öt percet, csak ő nem volt soha hibás!

A büszke ember soha nem tudja megalázni magát, soha nem tud bocsánatot kérni, hanem mindig másokra mutogat!

Tudjuk, hogy mi lett Saul vége, elhagyta őt az Úr Szelleme, és egy démon kezdte el gyötörni, később megölette az Úr 85 papját, állandóan üldözte Dávidot, halottlátóhoz ment, okkultizmusba keveredett, és végül öngyilkos lett.

Gyermeki alázat

Ott tartottunk, hogy Dávid tehát csitította a lelkét, érzelmeit, ezek azok, amelyek állandóan ágaskodtak és büszkeségbe akarták vinni őt. Gyermeki lelke volt, mit jelent ez?

Máté 18:3-4

És monda: Bizony mondom néktek, ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek mint a kis gyermekek, semmiképpen nem mentek be a mennyeknek országába. Aki azért megalázza magát, mint ez a kis gyermek, az a nagyobb a mennyeknek országában.

Egy gyermekről sok minden rosszat is lehet feltételezni, vannak kimondottan rosszak közöttük, de egy kisgyerek soha nem büszke vagy kevély! Ezért kell olyanoknak lennünk, mint a kis gyermekeknek! Légy alázatos, mint egy gyermek!

Meg kell térni minden büszkeségből, szellemi gőgből, kevélységből, felfuvalkodásból, és alázatos szívűeknek kell lennünk, mint egy gyermeknek, mert ha nem leszünk alázatosak, mint egy kisgyermek, akkor semmiképpen nem mehetünk be a Mennyek Országába! Ez azért komoly figyelmeztetés!

Higgyétek el, az Egyházban a legtöbb baj a büszke, arrogáns, taníthatatlan emberekkel van, ők generálják a lázadásokat, a szakadásokat, ők kritizálnak állandóan, és ezért nem toleráljuk a gyülekezetben a büszkeséget.

Felőletek viszont valami jobbról vagyok meggyőződve atyámfiak, vegyétek úgy, hogy ez egy tervszerű, megelőző szellemi karbantartás volt a ti építésetekre.

Befejezés: Krisztus a példa

Fil. 2,5-11

Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt: mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgálói formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, és magatartásában is embernek bizonyult; megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névénél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és földalattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

Mi akkor az Isten útja számunkra? Az az indulat kell, hogy bennünk legyen, ami Jézus Krisztusban volt. Mi ez az indulat? Az alázat, a büszkeség ellentéte!

A sátán éppen ellenkezőleg viselkedett, mint Jézus, és ellentétes pályát is ír le: a büszkesége és a lázadása miatt ki lett vetve a mennyből, jelenleg a második égben lakik, le lesz majd vetve a földre a nagy nyomorúság alatt, azután meg lesz kötve a mélységben ezer évre, végül a kénkövel égő tüzes tóba fog kerülni!

Jézus egy fentről lefelé tartó folyamatba ment bele, megüresítette magát, nem ragaszkodott a mennyei dicsőséghez, hanem emberré vált, szolga lett, megalázta magát, engedelmeskedett Istennek mindhalálig.

Az Atya pedig egy lentől felfelé ívelő pályára állította ezért, felmagasztalta Őt mindenek fölé, minden névénél nagyobb nevet adott Neki, minden nyelv megvallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére. Nekünk Jézust kell követnünk ebben is, nem az Ördögöt!